

Thine, Uninc. Co
The Starkey

23259

un. P.

892

U-34

9.32)

4-32

ԵԳԻՊՏԱԿԱՆ

ՍԻԱՆԴՈՎԵՊԵՐ

ՊՍՏԱՆԻՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆԸ

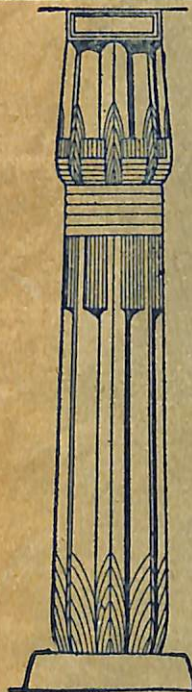
ՀԱՏՈՐ ՄԻՒ 38

ԱԼՈՒ, ՏՈՒԱՏ

ԵՒ

59

ԱՄԷՆՏԷՏ

Դ. ՇԱՐՐ

ԹԻՒ 2

Հրատարակուիլն «ՍՈՒՆԿ-ՄԵՍՐՈՊ» Տպագրատան

2003

«ՊԱՏԱՆԻԻՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԸ»

1. Էսմիսոս եւ Ապողոն
2. Աֆսիոնոն
3. Թեաւոր Զին
4. Պահով
5. Պանսորա
6. Եղիա եւ ուրիշ Պասմուսմեներ
7. Միսա
8. Անեսուսմ Կայծր
9. Սմայկ
10. Մարդիկ ի իշո՞վ կ'ապրին
11. Օկիբր
12. Լեւեռս եւ Լաբիւրինթոսի Վիշապը
13. Նինչի Արարաթի վերելքը
14. Վերեւ ինչպէս կը փորձեն մագլցիլ
15. Կայաստան 2330 տարի առաջ
16. Էսիսըն — իր կեանքը եւ գիւտերը
17. " " "
18. Արեւներ դեպի հիւսիւսային բեւեռ
19. Պիլարս եւ Ինքայի զանգները
20. Ուղեւորութիւններ Ափրիկէի մէջ
21. Հաւաւ, ձմեռ ու՛ր եւ խաւ Խա չիկ
22. Վարդան Փիլիկկամերազի մը Գինը
23. Վանապ
24. Սասման Ծռեր
25. Կրակի դարը
26. Ծանրացած Կեղծամբ
27. Դարերը գլորելով անիւք ստեղծեցին
28. Ասա, Հսի Լինկ Շին եւ Բրբին
29. Առաջին ժամացոյցը
30. Կրակի Ուժը
31. "Եւ եղեւ լոյս"
32. " " "
33. Լոյսի հրաշալիքները
34. Եւր ուժեր՝ նոր օրեր
35. " " "
36. Երբ պիտի տանին գիտութեան յաղ-
թանակը...

892

4-34

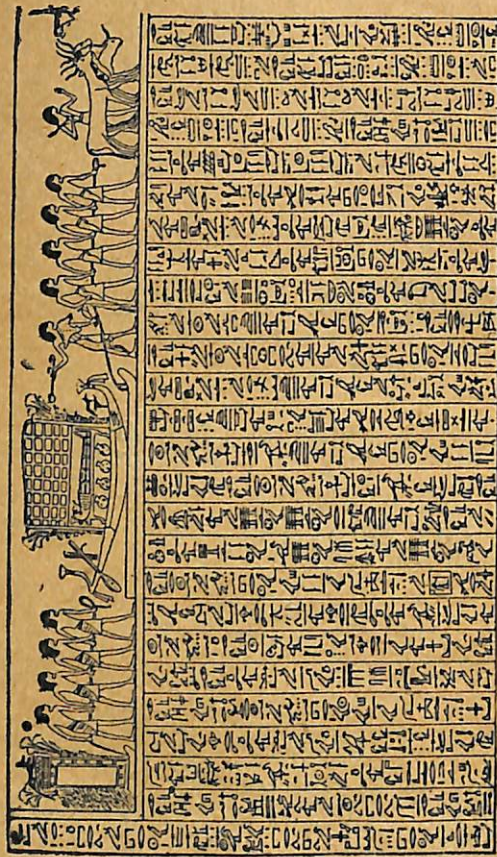
ՄԵ

ՍԱՌԻ, ՏՈՒԱՏ ԵՒ ԱՄԷՆՏԵՏ
ԿԱՄ

Հին եգիպտացիոց երկիրը, երկինքը

ՈՒ ԵՐԿՆԻՑ ԶԱՄԲԱՆ

Եզրական յաղարկաւորութիւն մը
(Եզ մը «Գիրք Հանգուցելոց», ուր կը պատմուի ինչպէս մեծ պատերազմ-
այինքներ, որոնք կը ստանուէին հանգուցելոյն Տուարէն անցըր դի-
ւանքներու քաղաքը):

ԱՆՈՒ, ՏՈՒԱՏ ԵՒ ԱՄԵՆՏԵՏ

ԿԱՄ

ՅԻՆ ԵԳԻՊՏԱՑԻՈՅ ԵՐԿԻՐԸ, ԵՐԿԻՆՔԸ
ՈՒ ԵՐԿԻՆԻՑ ԶԱՄԲԱՆ

Ներդաշտի հովտին առաջին բնակիչ-
ներուն աշխարհը շատ կը տարբերէր
մեր գիտցածէն: Անոնց համար երկիրը
կը բաղկանար բարձրաբերձ լեռներով
շրջապատուած նեղ ու երկայն հովիտէ
մը, որուն վրայ առկախ կը կենար եր-
կինքը:

Ոմանք կը խորհէին թէ Աստուծոյ
դէմքն էր երկինքը, և արեւն ու լու-

մինը՝ անոր աչքերը՝ Ուրիշ շատերուն համար, ան երկնային մետաղէ շինուած հսկայ պատշգամ մըն էր, արեւելքէն, արեւմուտքէն, հարաւէն և հիւսիսէն հաստատուած չորս հսկայ սիւներու վըրայ, որոնք ուրիշ բաներ չէին եթէ ոչ երկիրը շրջապատող լեռներու չորս բարձրագոյն կատարները:

Հոն, վերը, մինչեւ երկինք բարձրացող լեռներու կողերէն կը բղխէր Նեղոսը, և արեւելքէն արեւմուտք՝ հըսկայ կէս շրջանակ մը կազմելով՝ կ'հոսէր երկրի վրայ, երկնային այս գետին ուղղութեամբ կը ճամբորդէր նաեւ արեւ աստուծոյն մակոյկը, ճանչցուած որպէս «Միլիոնաւոր տարիներու նաւակը», եւ այնքան ատեն որ Րա իր նաւակին մէջ կը դաժնուէր, երկիրը կը «տանար լոյս, յոյս և կենդանութիւն»:

Երեկոյին՝ երբ ան կը մօտենար Մանու, արեւմտեան այն լեռը ուրկէ Նեղոս ախրատեսիլ վիհի մը մէջ թափելով անյայտ կը կորսուէր, կ'անհե-

Նեղոսի ակը

ըստ եզրիտական հին աւանդութեանց

տանային նաեւ արեւ աստուածն ու իր մակոյկը և երկիրը կը թաղուէր խաւարի մէջ, մինչեւ որ՝ յաջորդ առաւօտուն՝ Պախույի, արեւելեան լեռան, մօտերէն վերստին երեւելով սկսի անոնց օրական ճամբորդութիւնը և երկիրը կրկին լոյս և կեանք ունենայ:

Երեկոյին, երբ միլիոնաւոր տա-

րիներու նաւակը կ'անհետանար մար-
դոց աչքերէն, Բան կը բարձրանար ել-
կինք, ձգելով որ իր մաշոյկը առան-
ձինն շարունակէ արեւմուտքէն արե-
ւելք ընդերկրեայ արհաւիրալից իր
ճամբորդութիւնը. ճամբորդութիւն, որ
առանց Բայի իրեն շնորհած զօրու-
թեան՝ անհնարին էր թէ միլիոնաւոր
տարիներու նաւակը կարենար ցվերջ
շարունակելով յաղթական վերադա-
րուիս գալ արեւելքէն:

Իսկ Բան, վերը. աստեղադարձ եր-
կինքի անդիի կողմը, կ'այցելէր իր
երկնային բնակավայրերը, որոնք էին
նաեւ ժամադրավայրերը բոլոր աստ-
ուածներուն և արդար մարդոց հոգի-
ներուն — Երկիր Խաղաղութեան, Եւ
Հոն՝ թագաւորութեան և ուժի նշան ա-
ռիւծներու և ցուլերու գլուխներով
զարդարուած իր գահին վրայ նստած,
Բան արդարութեան դատեր կը վարէր
և կը կարգադրէր երկնից և երկրի բո-
լոր գործերը. Իր գահին շուրջը գե-

տեղուած էին աթոռները իրեն սպա-
սարկող աստուածներուն, որոնք նստած,
կամ ոտքի վրայ՝ կը սպասէին իր հրա-
մաններուն:

Յետոյ կային գահորայքը երկնից
միւս աստուածներուն, իւրաքանչիւրը
իր առանձին գահով և իշխանութեամբ:
Իսկ արդարներուն հոգիները, անոնցմէ
բաւական հեռու, զրաւած էին իրենց
սեպհական տեղերը, ուր եթէ ոչ աստ-
ուածներուն հաւասար փառքով, բաղ-
դատմամբ իրենց երկրային ընկերնե-
րուն, աստուածային կեանք մը կը վա-
րէին բոլոր անոնք որոնք աստուածնե-
րու օգնութեամբ և երկրի վրայ իրենց
բարի գործերով շահուած արժանիքնե-
րով ապահով անցած էին մահուան ձո-
րէն և ընդունուած երկինք:

Ալու, որովհետեւ այսպէս կը կոչ-
ուէր եգիպտացւոց երկինքը, ուրիշ աղ-
գերու երեւակայած երկինքէն շատ կը
տարբերէր. Հոն ոչ հրափայլ ապա-
րանքներ կային, ոչ ոսկեղէն փողոցներ

և ոչ ալ անհամար գոհարներով զարդարուած բնակավայրեր:

Անդենական կեանքը, ըստ հին եգիպտացւոց, երկրային կեանքին շարունակութիւնն էր պարզապէս, տարբերութեամբ մը միայն՝ որ հոն երկրի ցաւերն ու նեղութիւնները գոյութիւն չունէին: Անոնց երկինքը, ուրեմն, կը բաղկանար հազարաւոր ջրանցքներու ցանցով մը պատած արգասաբեր դաշտերէ, ուր առատօրէն կը բուսնէին ճերմակ եգիպտացորենն ու կարմրորակ գարին: Թզենին ու որթատունկը իրենց պտուղները կուտային և կանաչաղարդ հսկայ ծառեր յոգնած աշխատաւորին հանգչելու վայրեր կը մատնանշէին:

Ան նորէն պիտի հերկէր իր արտերը, ցանէր ու հնձէր, կամէր ու ամբարէր, ինչպէս երկրի վրայ: Բայց իր երկնային յաւիտենական կեանքը պիտի տարբերէր երկրայինէն անով՝ որ հոն գործը պիտի ըլլար թեթեւ, աշխատանքը հաճելի և կեանքը զերծ երկ-

րային բոլոր նեղութիւններէ: Ոչ ջրերու առատութենէն և ոչ ալ երաշտութենէ պիտի մտահոգուէր ան: Աստուածներու այդ երկրին մէջ, երկիր խաղաղութեան, ամէն ինչ հոգացուած, կանխատեսուած, կարգադրուած, կանոնաւորուած էր իրեն համար:

Անխտի բոլոր երկրային արարածներուն չէր վիճակեր երանելի այդ կեանքը: Ոմանք անարժան կ'ըլլային, ուրիշներ՝ տկար, մահուան ձորէն ապահով անցնելով երկինք ընդունուելու: Միայն երկրի վրայ բարի գործերով շահուած արժանիքով, աստուածներու մատուցուած յարգանքի և պատուոյ շնորհած ներքին ուժով, մահէն վերջ կատարուելիք ճամբորդութեան համար տեսնուած մեծ պատրաստութիւններով, և առաւելապէս Բայի հաճութեամբ և օգնութեամբ կարելի էր հասնիլ և ընդունուիլ երկինք:

Եւ ի՞նչպէս...

Տեսանք թէ երկնայինն Նեղոս Խա-

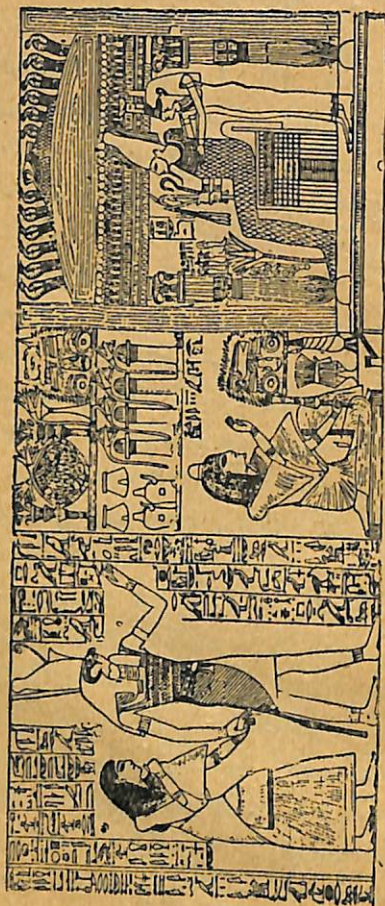
նույի մօտերը կ'անհետանար աւէն Երեկոյին, յաջորդ առաւ Պախուէն նոյն բղխելու համար: Այս երկու կէտերու միջեւ արեւ աստուծոյն նաւակը անտեսանելի էր մարդոց, որովհետեւ այդ միջոցին՝ ան կը ճամբորդէր Տուատ, տեղ մը ուր կ'երթային մեռած բոլոր մարդերու և կիներու հոգիները:

Տուատի մեծագոյն մասը կը բաղկանար խոր ձորէ մը, որ Ամէնտէտ կը կոչուէր: Կէս շրջանակի մը ձեւն ունէր այդ ձորը, երկու կողմերէն սեպածեւ հսկայ ժայռերով՝ շրջապատուած: Վարը, յաւիտենական միտմիտեան մէջ կը հոսէր ահեղ հեղեղատ մը, որ մէ բարձրացող դարչելի հոտերը կեանքն անկարելի կը դարձնէին բոլոր անոնց, որոնք կը մօտենային այդ ահռելի անցքին: Ամէնէն քաջ մարդիկն իսկ ահուգողի մատնող ամէն կարգի չարչարանքներ կը սպասէին հոն մարդուն, բայց սարտափելի այս անցքէն պէտք

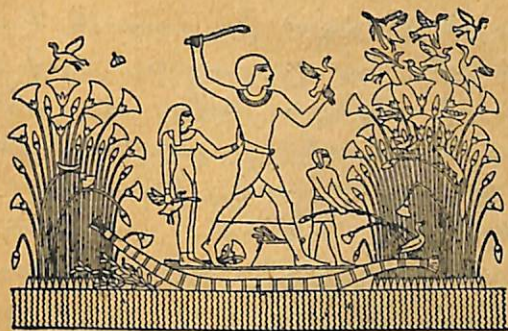
էր անցնիլ, երկինք հասնելու համար:

Գիշերուան 12 ժամերուն համապատասխանող 12 մասերու բաժնուած էր Տուատ, իւրաքանչիւրը պաշտպանուած անանցանելի պարիսպներով, որոնց դռներուն հսկայ օձեր պահակ կեցած էին: Վիշապներ և ամէն կարգի դաժան գազաններ ձորին երկու կողմերը եզերող ժայռերուն վրայ դարանած կը սպասէին գիշատել բոլոր անոնք որոնք ճամբորդութեան համար պէտք եղած պատրաստութիւնները չունէին: Երբեմն ոմանք նոյն իսկ գահավէժ իջնող ժայռերէն վար կախուելով կը յափշտակէին անուշադիր ճամբորդները, մինչ անդին՝ ուրիշներ իրենց բոցեղէն լեզուներով կրակ կը ժայթքէին անցորդներու երեսին:

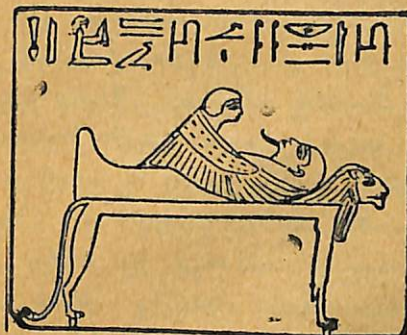
Վստահաբար ոչ ոք կը յուսար այդ վտանգալից ճամբորդութիւնը առանձինն կատարել: Այսպէս ամէն գիտեման մեռելներու հոգիները Ամէնտէտի

Ամենահեշի նրդ շղանին Օսիրիսի դասասանը,
Հորս մեռնալին հոգին ձեռքն բռնած կը ներկայացնէ Օ. Իրիսին,
որուն էտելը կեցած են Իսիս եւ Նեփթիս:

$$\begin{array}{r} 1007 \\ \hline 32534 \end{array}$$

Նկար մը «Գիրք Հանգուցեղոց»էն
որ կը ներկայացնէ արդարեւ հոգիներուն
կեանքը երկնից մէջ:
Վերը Հոգին թռչնորսութիւն կ'ընէ եր-
կինքի մէջ. վարը՝

ան կ'այցելէ իր երկրային մարմինը, իր
դամբարանին մեջ:

բերնին ժողովուած կը սպասէին Բայրի նաւակին, անոր վրայ ապաստանելով ապահով անցնելու համար այդ ահեղ անցքէն: Շատեր կը յաջողէին նաւուն վրայ տեղ մը գրաւել, իսկ աւելի շատեր, որոնք հարկ եղած պատրաստութիւնը չունէին, կ'իյնային սեւ ջրերուն մէջ, և հոն բնակող կոկորդիլոսներու կեր կ'ըլլային:

Անոնք որոնք միլիոնաւոր տարիներու նաւակին վրայ առնուելու բախտը կ'ունենային, յետ այնու կը վայելէին Բային պաշտպանութիւնը:

Այս պարագան, սակայն, չէր նշանակեր թէ զեռ ամէն վտանգէ զերծ պիտի մնային անոնք: Պէտք էր տակաւին կռուիլ բոլոր այն թշնամիներուն դէմ որոնք զեռն ու անոր ափերը լեցուցած, ամէն վայրկեան կ'աշխատէին շրջել նաւակը և ահեղ մահուամբ կորուստի մատնել անոր ճամբորդները:

Պայքարը կ'ըլլար յաճախ կատաղի

և կը տեւէր երկար: Սակայն Բայի աջովը զօրացած և տրված աղօթքներով ու մողական առացուածքներով զօնապընդուած, արդար հոգիները մի առ մի կը յաղթէին բոլոր այդ թշնամիներուն:

Այսպէս հոգին ապահով կ'անցնէր Տուատի առաջին հինգ բաժանումներէն ուր Բան կ'ընդունուէր որպէս գերիշխան աստուած: Եւ ահա կէս զիշեռան մօտ նաւակը կը հանէր վեցերորդ բաժնին, ամէնէն ահազդու շրջանը իր ճամբորդութեան, ուր հոգին պարտ էր անցնիլ Օսիրիսի, մեռելային դատարանին, դատաւորանէն: Հոնոյն իսկ Բանքն չէր կրնար օգնել մարդուն: Միայն առաքինութեամբ և բարի գործերով կարելի էր անցնիլ Օսիրիսի դատատանէն: Հակառակ որ այլուր ամենակարող և անդիմադրելի աստուած մըն էր Բան, այդտեղ աստուածը, հոն, Օսիրիսի իշխանութեան ենթակայ վայրերուն մէջ, տեղ մը չունէր

ան: Հոգին առանձին կը ներկայանար
ամէն բարի գործերը վարձատրող և
չար արարքները պատժող անեղ աս-
տուծուն:

Սրահին միւս անկիւնը, ինը լայն
պատշգամբներու վրայ բարձրացող ու-
կիէ փառաւոր գահի մը վրայ նստած
էր անեղ դատաւորը: Աջ ձեռքին թա-
գաւորական մական մը ունէր և զլսուն
վրայ կը կրէր Վարին և Վերին եղիպ-
տոսներու զոյգ թաղերը: Անոր աջ ու-
ձախ կողմերը, զրաւած էին Իսիս և
Նէփթիս, իր կինը և իր քոյրը: Իր
առջեւը ծնրաղիւր կը սպասէր Անուպիս,
կշիռքներու աստուածը, որուն պաշտօնն
էր հսկել այն կշիռին որուն վրայ պի-
տի կշռուէր մարդուն սիրտը: Քիչ մը
անդին կը սպասէր Թօթ, աստուածնե-
րու քարաուղարը, որ կ'արձանագրէր
կշիռքին արդիւնքները: Սրահին չորս
դին շարուած էին 42 ուրիշ աստուած-
ներու փղոսկրէ և ոսկիէ գահերը: Մէջ
տեղն էր կշիռքը, որուն անմիջապէս

կից, և Օսիրիսի Գահին պատուանդանին
առջեւ կար անյատակ խորխորատ մը
ուր անաղդու հսկայ վիշապ մը կը սպա-
սէր իր առջեւ նետուող հոգիները ան-
յագօրէն լափելու:

Ամէնէն քաջ սրտերն իսկ, ի տես
պատկառազդու այս տեսարանին, ահու-
դողի պիտի մատնուէին արդարութեան
այս դատաստանէն ներս: Սակայն հա-
զիւ թէ ներս մտած կը սկսէր խորա-
քըննին հարցուփորձը: Պէտք էր բոլոր
հարցումներուն զոհացուցիչ պատաս-
խաններ տալ և կամ յաւիտենական
մթութեան, անդարձ կորուստի մատ-
նուիլ:

— Գողութեամբ դատապարտուա՞ծ
ես, կը հարցնէր մէկը:

— Լեզուդ դրացիիդ մասին ուրտ
բաներ խօսա՞ծ է, կը հարցաքննէր մէկ
ուրիշը:

— Եղբօրդ կեանքը առա՞ծ ես, կը
պնդէր մէկը աջէն:

— Աստուածներուն պարտ ու պատ-

շած պատիւներ ըրի՞ր, կը միջամտէր մէկը ձախէն:

— Դրայիդ անձիդ պէս կը սի-
րէ՞իր, կը յարէր ուրիշ մը անդիէն:

Ու այսպէս կը շարունակէր ան-
վերջ քննութիւնը:

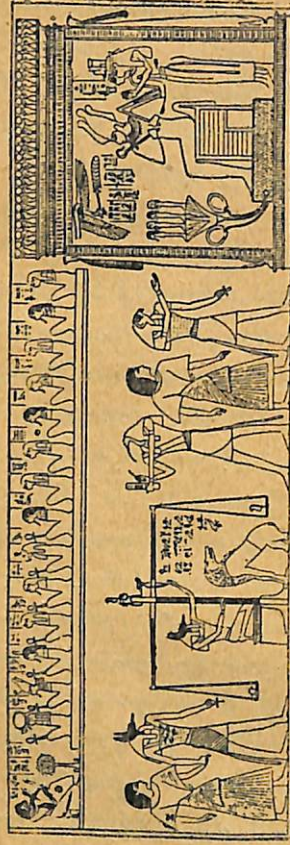
Սուրբ գրութիւններու ուսումնա-
սիրութենէն քաղուած իմաստութեամբ
կը պատասխանէր հոգին բոլոր այս
հարցումներուն ու վերջապէս կը գո-
հանային աստուածները:

Բայց տակաւին կը մնար դատա-
վարութեան, փորձարկութեան ամէնէն
ճակատագրական բաժինը, և ահա, դէ-
պի հարցաքննութեան վախճանը, մէջ-
տեղ կուգար Հօրըս, որդի Օսիրիսի և խը-
նամակալ ընդերկրեայ հոգիներու և մար-
դուն հոգին ձեռքէն բռնած կը ներկա-
յացնէր զայն մեռեալներու դատաւորին:
Մարդուն սիրտը կը դրուէր կշիռքին
մէկ նժարին մէջ, իսկ միւսին մէջ կը
դրուէր փետուր մը, խորհրդանշանը
ճշմարտութեան:

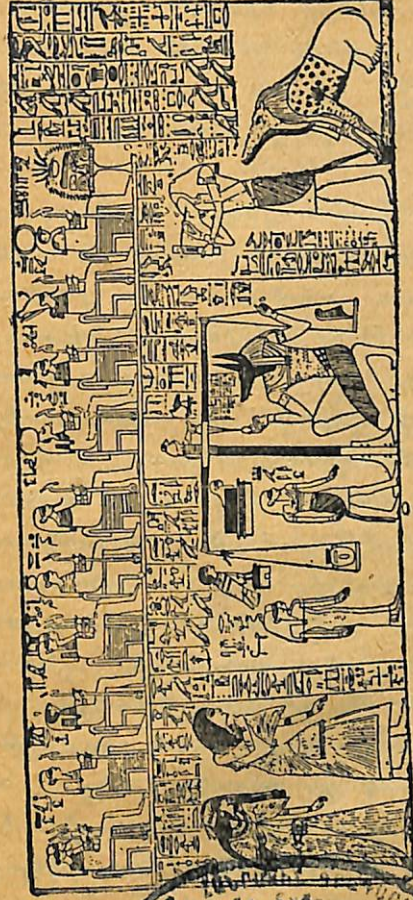
Եւ հոգին ճակատագրական այդ
ստակալի վարկեանին ի տես ոտ-
քերուն առջեւ բացուող մութ վհին,
դողդղալով կը դիտէր իր իսկ սրտին
կշռուիլը: Այդ վայրկեանին ոչ մէկ
աղօթք, ոչ մէկ կախարդանք, ոչ մէկ սը-
րամտութիւն կարելի էր օգնել իրեն,
արդարացնել իր կացութիւնը, մեղմել
իր պատիժը: Յաւիտենական, սննդ-
փոխ, անխարդախ ճշմարտութիւնը և
ինք... աստուածային կշիռք ու դա-
տաստան և յաւիտենական կեանք կամ
յաւիտենական կորուստ...:

Բոլոր անոնք որոնց սրտերը կըշ-
ռւեբլով ճիշտ կը գտնուէին կ'ընդուն-
ուէին Օսիրիսէն, իսկ վա՛յ անոնց որոնք
կշռուելով պակաս կը գտնուէին, լաց
ու կոծ աղաչանք ու պաղատանք յաւէտ
անօգուտ էին: Անոր կը վիճակէր ան-
միջապէս անդունդն ի վար նետուիլ
հոն՝ ուր քաղցած վիշապը կը սպասէր
իր որտին:

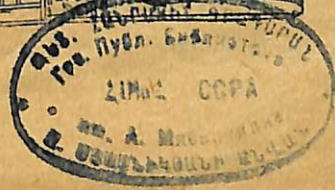
Իսկ Օսիրիսի կողմէ ընդունուած

Թաքիս, Իսիս եւ Նեփթիս, կ'ապանն մեռեալի մը արշին կելո՞ւին յայտարարուելուն : Կելո՞ւին գլուխը զեցելուած է արդարաբեան աստուածունդին Մաքի գլուխը : Հօրքս մեռեալը կը նեղկայացնէ անեղ դաւաւորին դասանին :

Տոսա՛ Թաքիսի ասեանին մէջ, մեռեալի մը հոգին կը կեռուի :

արդար հոգիները սրահէն դուրս առաջնորդուելով կը դրուէին Րայի նաւակին մէջ, որ հոն սպասէր իրենց Տուատի եօթներորդ բաժնի դռներուն առջեւ:

Այս կէտէն սկսեալ ճամբորդութիւնը բաւական դիւրատար և հեշտ էր այլեւս, որովհետեւ իր բարութեան և արժանիքներուն գիտակցութեամբը զօրացած՝ հոգին կրնար շատ աւելի դիւրութեամբ յաղթահարել ճամբու դժուարութիւնները:

Բայց ամէնէն մութ ժամը արշալոյսին նախընթաց ժամն էր և ճամբորդ հոգին կուգար իր վերջին դժուարութեան դէմ յանդիման: 12րդ բաժնին առջեւը կը հանդիպէին այնքան հսկայ օձի մը որ ամբողջ անցքը իր լեռնանման մարմնով գոցած, բոց ժայթքող աչքերով կը սպասէր իրենց:

Նաւակը ոչ կրնար անոր վրայէն անցնիլ և ոչ ալ քովնորի նաւարկելով ճամբայ մը գտնել:

Հարկ էր ուրեմն անոր մէջէն ճամբայ բանար:

Ճամբու նախորդ շրջաններէն անհամեմատ աւելի մութ և դժուարին էր այդ անհզ անցքը և հոգին այն շոշափելի մթութեան առջեւ անով կը համակուէր:

Եւ հոս, երկինքի դռներուն առջեւ, անդարձ կորստեան պիտի մասնըւէր հոգին մարդոյ եթէ միայն Րայի, լոյսի, յուսոյ և կենդանութեան աստուծոյն ուժը անոր օգնութեան չհասնէր:

Միլիոնաւոր դարերու նաւակը կատաղած ցուլի մը նման կը սուրար օձին զալարուն մարմնոյն անթիւ ծալքերուն մէջէն, կ'անցնէին անհզ մթութեան հետ կռուի երկար պահեր և ահա լուսոյ նուաղուն ճառագայթ մը կը սկսէր երեւիլ իրենց առջեւ: Տակաւ կը զօրանար այդ տկար լոյս և հոգին՝ վերջապէս՝ շնորհիւ ամենակարող Րային կը հասնէր լուսոյ աշխարհը:

Ու ահա երանութեանց ցանկալի

աշխարհի գոռները կը բացուէին իրենց
առջեւ և վերը աստուածներէն և ար-
արներու հոգիներէ կազմուած երգչա-
խումբեր, բարեգալուստի երգերով կը
դիմաւորէին յաղթական հոգին, և մի-
լիոնաւոր տարիներու Նաւակը կ'անցնէր
ցերեկուայ լուսին: Եւ մինչ արեւ-աստ-
ուածը կ'ոկուէր իր ճառագայթները սըփ-
ռել երկրի վրայ և երկնային խումբեր
երգելով և փառաբանութիւններով կը
օրհնէին անոր ընթացքը, արդարեւ-
րու հոգիները կ'անցնէին երկնից երա-
նութեանց, ուր կը վազէին յաւիտեան
կան խաղաղութիւն և քրջանկութիւն
մ'աստուածային:

ՄԵՐ ՅԱԶՈՐԴ ԹԻԻՒՆ ՄԷՁ

ԿԱՐԴԱԼ

ԻՍԻՍ ԵՒ ՕՍԻՐԻՍ

Յայնուրիւն ձննդեան Օսիրիսի — Օսիրիսի և Իսիսի

գալուսը — Օսիրիսի ուժը — Օսիրիսի

Իսիսանութեան փառաւոր օրերը — Չարը կուգայ

Օսիրիսի խժողով սպանութիւնը, եւն, եւն:

ՊՍՏԱՆԻԻ Ն. ԲԱԴԱՐԱՆԸ, չորրորդ շաբաթ, հասարակ
36 - 48, մամլոյ սակ եւ կը հրատարակուին յաջոր-
դաբար: Փնտել Գրավատաներու եւ Ֆրոնչիներու մօտ:
Հասը ձեռքէ 1 Ե.Գ.

ՍԱՆՆԻԿ Բաժանորդագրութիւն 12 րիւր 10 Ե.Գ.
Արսասահման 12 րիւր 10 Ֆրանկ կամ 50 սեկը

Հասցէ՝

“SAHAG - MESROB,” PRESS
23, Sharia Tewfik, Cairo - Egypt.

ՏԻՄՈՒՆ ԿՈՆՏԱԿ-ՄԵՍՐՈՒՄ
SAHAG-MESROB PRESS
25 SH. TEWFIK, CAIRO

2013

23259

